

I Sydhøifland, Schweiz, Elfaß og flere Steder bruges Dyen endnu som Trædhyr, og Huderne derfra kunne derfor benyttes til det svære Læder; for os at forskrive Huderne derfra bliver ved Transport, Kommissionsgebyr osv. meget dyrt, og desuden have de udenlandske Fabrikanter paa Pladsen Fordelen af selv at kunne udsøge deres Varer, foruden at de i Fragt spare paa hvert Pd. Bark 2 D. og paa hvert Pd. raa Hud 5 D. Disse Huder veie i Gjennemsnit, raa, 100 Pd. pr. Stykke og give 50 Pd. færdigt Læder. Til hvert Pd. garvet Læder medgaar 7 Pd. Bark, altsaa til hver 50 Pd. færdigt Læder 350 Pd. Bark. Regne vi, at Udlændingen i Forhold til os sparer 2 D. i Fragt paa hver Pd. Bark, udgør dette 7 Kr., og dernæst 5 D. i Fragt pr. Pd. raa Hud, altsaa 5 Kr., ses heraf at Fabrikanten i Udlandet, alene ved Indkjøbet af Raamaterialer, altsaa kan siges at have en Mindreudgift imod os af 12 Kr. pr. 50 Pd. færdigt Læder, hvilket bliver 24 D. pr. Pd., medens den Toldbeskyttelse, Garverne her i Landet ville faae, ifølge det ny Lovforslag kun vil blive 15 D. pr. Pd. Forholdet bliver endnu ugunstigere for os ved, at Arbejdslønnen er mindre i Udlandet end her, og kan være mindre, fordi det store Marked, som Producenten har for sig, bevirker at han kan drive sit Haandværk fabriksmæssigt. Hos os maa Garveriet væsentlig drives som Haandværk; thi Udlandets Markeder ere lukkede for os paa Grund af udenlandsk Told og vor Mangel paa her omtalte Raaprodukter, og det indenlandske Marked alene taaler ikke nogen stor Fabriksproduktion.

Naar vi trods foranførte Grunde formene, at de danske Garvere kunne nøies med en Beskyttelse af 15 D. pr. Pd. for Saalelæder i hele Sider og Læderaffald, saa er det, fordi en stor Del af Saalelæderindførselen i de senere Aar sker i „Kjærnestykker“, det er Huder, hvoraf Bugen og Halsen eller en af Delene er affaaet, saaledes at altsaa kun det værdifuldeste Stykke af Huden (Kjærnen) indføres, hvorimod Affaldet (Bug og Hals) bliver i Udlandet til at forsyne Skotskifabrikterne med. Dette Kjærnestykke repræsenterer en langt højere Værdi pr. Pd. end Saalelæder i hele Sider og bør derfor bestattes højere, og man har ment det retfærdigt at foreslaa Tolden herpaa til 25 D. pr. Pd., hvad der vil spare til Varens Værdi i Forhold til Saalelæder i hele Huder. Prisen paa dette sidste, uførtoldet, kan for Tiden ansættes til gennemsnitlig 90—100 D. pr. Pd. og paa Kjærnestykker til gennemsnitlig 150 D. pr. Pd. Det vil formentlig ogsaa af det her Udviklede være tilstrækkelig godtgjort, at en Deling af denne Position er en Nødvendighed, og skulle vi endnu kun bemærke, at denne Deling af Positionen ikke kan tænkes at frembyde nogen Banfærlighed ved Toldvæsenets Tarifiering af disse Varer.

Naar statistisk Tabelværk angiver en stedsve voxende Udførsel af raa Huder og Skind, saaledes